

সূৰ্য্যমুখী ফুলৰ খেতি

সূৰ্য্যমুখী ফুলৰ খেতি অতীতৰে পৰা অসমত কৰি আহিছে। গোলাকাৰ হালধীয়া বৰণৰ এই ফুলটো দেখিবলৈ বেলিটোৰ নিচিনা বাবে ইয়াক বেলিফুল বুলিও কয়। বছৰদিনে ই অসমীয়া মানুহৰ ফুলনিতে শোভা বৰ্দ্ধন কৰি আহিছে। কিন্তু ইয়াৰ ফুলৰ গুটিবিলাকত মানুহৰ খাদ্যৰ উপযোগী প্ৰোটিন আৰু চৰ্বী থাকে। এই গুটি বিলাকৰ পৰা আহৰণ কৰা তেল অতি উচ্চ মানৰ। সেয়ে সূৰ্য্যমুখী ফুলক এবিধ প্ৰধান তৈল বীজ বুলি গণ্য কৰা হয়। এই বীজ বিলাকত শতকৰা ৪০-৫০ ভাগ তেল থাকে। হৃদ ৰোগীৰ বাবে এই তেল শ্ৰেণ অধিক নিৰাপদ কিয়নো ই ক্লে'লেষ্টেৰল (cholesterol) মুক্ত। সূৰ্য্যমুখীৰ তেলত প্ৰোটিন (৩০%) খাদ্যপ্ৰাণ ক, ঘ আৰু উ থাকে। এই তেল সহজে হজম হয়। ইয়াক ৰং, বাৰ্ণিহ আৰু চাবোন বনাওতে ব্যৱহাৰ কৰে। উলু আৰু চৰাইৰ বাবে ই এবিধ উত্তম খাদ্য। পুষ্টিৰ বাবে মানুহেই ইয়াক সহজে ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰে।

কৃষিকাল — সূৰ্য্যমুখী ফুলৰ কৃষিকাল ৯০-১০০ দিন। বছৰৰ যি কোনো সময়তে ইয়াৰ খেতি কৰিব পাৰি। অসমত সাধাৰণতে (১) ৰবি (অক্টোবৰ-নৱেম্বৰ) (২) খাৰিক (জুন-জুলাই) আৰু (৩) শ্ৰীমঙ্গ কালীন (মাৰ্চ-জুন) তিনিটা সময়ত ইয়াৰ খেতি কৰিব পৰা যায়।

বহুমুখী শস্যৰ খেতিত সূৰ্য্যমুখীৰ খেতি সহজে কৰিব পৰা যায়। তৰুপৰি কুঁহিয়াৰ আদি দীৰ্ঘকালীন খেতিত সহযোগী শস্য হিচাপে ইয়াৰ খেতি কৰিব পাৰি।

মাটি নিৰ্বাচন —

সকলো প্ৰকাৰ মাটিতে সূৰ্য্যমুখীৰ খেতি কৰিব পাৰি। পানী জমা নোহোৱা সাকৰা মাটি এই খেতিৰ বাবে উপযোগী। ভাল সিঞ্চনৰ ব্যৱস্থা থকা মাটিৰ পৰা এই খেতি কৰি অধিক লাভবান হ'ব পাৰি।

মাটি প্ৰস্তুত কৰণ —

২-৩ বাৰ হাল বাই মাটিডৰা ভালদৰে মিহি কৰি লব লাগে । মাটি প্ৰস্তুত কৰোতে ১০-১২ গাভীমান পচন সাৰ প্ৰয়োগ কৰিব লাগে । ভালদৰে চহোৱা মাটি ডৰাত ২ ফুট অতৰে অতৰে খাল খান্দি দিব ।

সাৰ প্ৰয়োগ — সূৰ্যমুখী ফুলক যথেষ্ট পৰিমাণে সাৰৰ দৰকাৰ । সেয়ে পচন সাৰৰ উপৰিও বিঘা প্ৰতি : ১২ কেজি ইউৰীয়া,

৫০ কেজি একক চুপাৰ ফচফেট

৯ কেজি মিউৰেট অব পটাছ

প্ৰয়োগ কৰিব লাগে ।

সমুদায় সাৰ বীজ সিচাৰ আগেয়ে খালত প্ৰয়োগ কৰিব লাগে । গৰণ্ডে জনসিঞ্চিত মাটিত আধাখিনি ইউৰীয়া (৬ কেজি) আধা পটাছ (৪'৫ কেজি) বীজ সিচাৰ এমাহ পিচত (গিৰণি সময়ত) প্ৰয়োগ কৰিলে অধিক ফুল পোৱা যায় ।

সিচা পদ্ধতি —

পৈনত গুটিবোৰ সিচাৰ আগেয়ে ২৪ ঘণ্টা তিয়াই থব লাগে । বীজবোৰ সাৰ দি খোৱা খালবোৰত (২ ফুট অতৰত) ৫-৭ চেঃ মিঃ (২"-৩") গভীৰতা সিচিব লাগে । এজোপা গছৰ পৰা আন জোপাৰ দূৰত্ব ১-১'৫ ফুট হোৱা বাঞ্ছনীয় । যিবোৰ ঠাইত গছ ঘনকৈ গজে, গজি উঠাৰ ১০ দিন মান পিচতে পাতলাই দিব লাগে আৰু পাতলকৈ গজা ঠাইত নতুনকৈ কব লাগে । খাৰিক বতৰত সিচিলে খালৰ সলনি ধাপত সিচা উচিত ।

প্ৰতিপালন —

বীজ সিচাৰ ৫-১০ দিন পিচত বনবাত গিৰাই দিব লাগে । প্ৰথমবাৰ গিৰণিৰ ৩ সপ্তাহমান পিচত পুনৰ ২য় বাৰ গিৰণি কৰি বাকী থকা ইউৰীয়া আৰু পটাছ সাৰ প্ৰয়োগ কৰি মাটি চপায় দিয়া উচিত ।

জলসিঞ্চন — মাটি শুকান হলে বীজ সিচাৰ ২ দিন আগেয়ে জল-সিঞ্চন কৰা দৰকাৰ । বীজ সিচাৰ ১০-১২ দিন পিচত এবাৰ জল

সিধন কৰিব। ২য় বাৰ গিৰণিব পিচত সিচাৰ এমাহ পিচত, ফুল ধৰা সময়ত আৰু গুটি ধৰা সময়ত জলসিধনৰ প্ৰয়োজন।

বীজ শোধন —

গুৰি পচা, গা গহ পচা আদি বেমাৰৰ পৰা হাত সাৰিবলৈ বীজ বোৰ ভেকুৰ নাশক ঔষধেৰে শোধন কৰি লব লাগে। ১ কিলো বীজ শোধন কৰিবলৈ ২ গ্ৰাম বেভিষ্টিন বা থিৰাম ঔষধৰ প্ৰয়োজন।

শস্য বক্ষা —

(১) কেওঁকটা পোকে আক্ৰমণ কৰিলে শতকৰা ৫ ভাগ শক্তি যুক্ত মাল্‌থিয়ন ঔষধৰ গুৰি বীজ সিচাৰ ৩ সপ্তাহ পিচত প্ৰয়োগ কৰিব লাগে। (২) ফুল ধৰাৰ সময়ত গাখী পোকে আক্ৰমণ কৰিলে বিঘাই প্ৰতি ৪-৫ কেজি বি এইচ চি ঔষধ চতিয়াব।

(৩) চাঁহী পৰা বোগৰ পৰা হাত সাৰিবলৈ পানীত দ্ৰৱিত হোৱা চালফাৰ ১ কিলো ২০০ লিটাৰ পানীত গুলি প্ৰয়োগ কৰিব।

(৪) ঘূণে-ধৰা বেমাৰ বোধ কৰিবলৈ ১ গ্ৰাম জিৰাম প্ৰতি লিটাৰ পানীত মিহলাই পষেকৰ অন্তৰে অন্তৰে স্প্ৰে কৰিব।

(৫) পাতত দাগ পৰা বেমাৰে দেখা দিলে ১ কিলো কাইটন ৪০০ লিটাৰ পানীত মিহলাই স্প্ৰে কৰিব।

শস্য চাপোৱা —

ফুলপাহৰ তলভাগ হালধীয়া / তাম বৰণীয়া হলে শস্য চপাবলৈ হয়। ফুলবোৰ গুৰিতে কাটি আনি লাঠিৰে মৰিয়াই বা ট্ৰেক্টৰেৰে মৰণা মাৰিব পাৰি। পৈনত এটি ফুলত ১০০০-১২০০ মান গুটি পোৱা যায়। গুটিবোৰ ব'দত শুকুৱাই আৰ্দ্ৰতাৰ পৰিমাণ ৩ ভাগলৈ নমাব লাগে। শস্যবোৰ মোনাত ভৰাই থৈ প্ৰয়োজন অনুযায়ী তেল উলিয়াই লব পাৰি।

